

Sydslesvig og Holsten, der tilsammen udgør det nuværende »Land Schleswig-Holstein«, er det område i Tyskland, der har den højeste flygtningeprocent.

Hvor tung en belastning de mange flygtninge i Sydslesvig er for denne lille landsdel, forstår man måske bedre, når man gør sig klart, at antallet svarer til, om der i Frankrig fandtes 36 millioner mennesker foruden Frankrigs egen befolkning eller i Storbritannien 44 millioner eller i De Forenede Stater 130 millioner.

Størstedelen af disse tyske flygtninge i egnene lige syd for den danske grænse er ikke anbragt i lejre, men indkvarterede i byerne og på landet, i befolkningens huse og lejligheder. Den uforholdsmæssigt, ja urimeligt store menneskeophobning i det lille område er en ulykke såvel for beboerne som for flygtningene selv og ødelæggende for landsdelens økonomi.

Da det er udelukket, at de nuværende flygtningemasser kan finde arbejde og fast bopæl i grænseområderne, fremkalder deres ophold der social og politisk uro. Sydslesvig er en landsdel, der i århundreder har hørt til Danmark, indtil den i 1864 erobredes af Tyskerne, og hvor der har været ført og stadig føres en national kappestrid mellem dansk og tysk kultur. De mange flygtnings tilstedeværelse i denne landsdel forøger betydeligt den tysksindede del af befolkningen og ændrer derved befolkningens sammensætning totalt til skade for det danske element.

Men videre betyder flygtningeophobningen i Sydslesvig en potentiel trusel mod den danske grænses fremtidige sikkerhed. Omend grænsen ikke i øjeblikket er i fare, er der grund til at frygte, at den store forøgelse af grænseegnenes befolkning med tyske elementer i fremtiden vil afgive en gunstig jordbund for tysk ekspansionistisk propaganda og politik. Et af tyske flygtninge overbefolket Sydslesvig kan ikke undgå at fremkalde et uønskeligt og farligt spændingsforhold ved grænsen. Det er af afgørende betydning for Danmark at søge en sådan udvikling undgået.

Den danske regering er meget vel klar over de store vanskeligheder, der er forbundet med problemets løsning, og påskønner de bestræbelser, besættelsesmagterne i Tyskland hidtil har udfoldet for at nå til en mere ligelig fordeling af flygtningene indenfor Tysklands grænser. Idet jeg understreger spørgsmålets overordentlig store betydning for Danmarks fremtid, vil jeg så indtrængende, som jeg formår det, henlede opmærksomheden på, at det må være *en fælles europæisk interesse*, at der ikke skabes nye spændingsforhold ved Tysklands grænser.

IV.

Når den danske delegation har ønsket ved denne lejlighed særlig at henlede plenarforsamlingens opmærksomhed på enkelte problemer, hvis løsning er af vital interesse for Danmark, betyder dette naturligvis ikke, at vi undervurderer vigtigheden af de øvrige spørgsmål, der er sat på denne samlings dagsorden.

Forsamlingen vil i de nærmeste uger komme til at behandle over 70 spørgsmål, altså endnu flere end under den langvarige samling i fjor, og behandlingen af mange af disse spørgsmål vil ikke alene kræve en stor arbejdsindsats, men en ærlig vilje til i fællesskab at finde en løsning.

De Forenede Nationers fremragende generalsekretær Trygve Lie, hvis utrættelige virksomhed så ofte har inspireret os, har i sin beretning og i de andre dokumenter, sekretariatet har forelagt os, givet et levende bevis på den arbejdsvilje og det ønske om at fremme international forståelse, der præger sekretariatets arbejde. Måtte plenarforsamlingen af 1948 få både kræfter og held til at gå videre ad denne vej. Måtte forsamlingen finde midler til at løse konflikterne, hilæge stridighederne og befæste freden. Måtte den bidrage til at give de ængstede sind nyt mod, og måtte den igen give verden håbet om en bedre fremtid.